

Det har regeringen også understreget i oplægget fra juni sidste år om »Bedre integration« samt i oplægget fra august om »Vækst, velfærd og fornyelse«. Det er i øvrigt den samme holdning, der ligger til grund for aftalen fra september sidste år med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om udlændingelovgivningen i indeværende folketingssamling og om de forslag til ændringer af udlændingeloven, som er blevet fremsat.

I det forslag var der som bekendt en skærpeelse af reglerne om opholdstilladelse til udenlandske forkyndere, sådan at der indføres krav om dokumentation for relevant baggrund eller uddannelse samt en form for værdighedskrav som betingelse for opholdstilladelse som religiøs forkynder.

Endvidere er mulighederne for at inddrage en opholdstilladelse blevet styrket i tilfælde, hvor den religiøse forkynder i sit virke handler eller ytrer sig på en måde, som er til skade for grundlæggende demokratiske principper.

Allerede sidste sommer blev der indført et sprogkrav, idet Kirkeministeriet kræver, at præster, som ønsker at blive bemyndiget til at foretage kirkelige handlinger med borgerlig gyldighed, skal kunne kommunikere med danske myndigheder på dansk.

Regeringen er således enig i beslutningsforslagets intentioner og vil gerne bidrage til, at udenlandske religiøse forkyndere, der skal virke i Danmark i en længere periode, har det fornødne kendskab til dansk sprog og danske samfundsforhold som en forudsætning for deres virke her i Danmark.

Men der er en række spørgsmål, som vi bliver nødt til at undersøge nærmere, før vi lægger tingene fast. Hvad er det for en personkreds, vi taler om? Man kunne sige, at det er den personkreds, som får opholdstilladelse med henblik på at forkynde et religiøst budskab. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det jo er en persongruppe, som i øvrigt ikke er omfattet af integrationsloven, og disse personer tilbydes derfor ikke det 3-årige introduktionsprogram.

Der er jo en anden kreds af forkyndere, som vi skal have med i betragtning, nemlig dem, der har et andet opholdsgrundlag, eksempelvis udlændinge, som får meddelt opholdstilladelse som flygtninge, og som efterfølgende virker som religiøse forkyndere. Man kunne også forestille sig, at personen havde fået opholdstilladelse som familiesammenført.

Jeg mener, vi bør overveje, om der for disse forkynderes vedkommende også er et behov for at supplere det almindelige introduktionsprogram med et særligt kursus. Denne gruppe forkyndere har nemlig været inde under integrationsloven, men kan måske have brug for et yderligere kursus.

Der er behov for at tage stilling til, hvilket indhold og hvilket omfang et særligt introduktionsprogram skal have. Her kan man jo pege på de muligheder, som danskuddannelse til voksne udlændinge indeholder. Den sikrer jo, at herboende udlændinge opnår så vel dansksproglige kompetencer som viden om kultur og samfundsforhold. Det er en mulighed.

Endvidere skal man jo overveje, om et sådant eventuelt nyt introduktionsprogram for disse to grupper skal være obligatorisk eller frivilligt. Vil et obligatorisk introduktionsprogram, som den enkelte slæbes med til mod sin vilje, have den ønskede virkning? Eller kan man gå ud fra, at når det er obligatorisk, vil de pågældende gå positivt ind i det og få så meget som muligt ud af det? Det er ikke godt at vide. Jeg har fornemmet, at herboende udlændinge har betydelig skepsis over for et sådant forslag.

Kl. 19.00

Det gælder om at finde en model, som sikrer det angivne formål, nemlig at flere forkyndere har et grundigt kendskab til dette samfund og dets værdier og derfor bliver bedre vejledere for deres menighed. Samtidig skal vi være sikre på, at vi kan få de pågældende til at gå til et sådant kursus, og – hvis det ikke kan lykkes – om det at gøre det obligatorisk er et egnet middel. Vi skal på den ene side sikre behovet for, at den religiøse forkynder virker i overensstemmelse med grundlæggende danske værdier, men på den anden side er der også et hensyn at tage til de frie rammer for religionsudøvelsen.

Jeg vil gerne slutte med at slå fast, at regeringen som sagt er enig i beslutningsforslagets intentioner, men gerne vil undersøge nærmere, hvorledes en særlig introduktionsindsats for udenlandske religiøse forkyndere kan udformes mest hensigtsmæssigt: Hvilken gruppe skal det være for, hvilket indhold skal et sådant kursus have, og hvor stor er sandsynligheden for, at det vil have den tilsigtede virkning? Disse ting bør virkelig overvejes, før vi kaster os ud i en kursusvirksomhed, som er svær at overskue.